

[Annelise Gottfredsen]

densmarkedet, og så kan vi heller ikke skabe beskæftigelse.

Statsministeren udtalte i sit indlæg her, at der ikke er nogen væsentlig ændring af vor energipolitik. Jeg vil gerne spørge statsministeren igen: mener statsministeren virkelig, at en beslutning, der betyder, at i hvert fald 12 pct. – nemlig de to kraftværker, som nu skal erstattes af kulfyring – af vort energiforbrug er faldet ud og i dyre domme skal erstattes på anden måde, er uvæsentlig?

Vi finder, at disse problemer er af en sådan størrelsesorden, at vi må have en afklaring snarest, og jeg vil gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget udtaler, at kernekraft er et nødvendigt led i landets fremtidige energiforsyning,

opfordrer tinget regeringen til at fastholde den hidtidige flerstrengede energipolitik og de i denne politik forudsætte terminer for beslutning om kernekraft i Danmark.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Erik Holst (S):

Den forespørgsel, som venstre og de konservative her har rejst, kunne godt opfattes som led i de forsøg, man i øjeblikket gør på at mistænkeliggøre og skabe mistillid til regeringens generelle politik. Men sådanne forsøg er der ikke grundlag for, heller ikke på det energipolitiske område.

Jeg vil gerne takke statsministeren for det korte, men klare indlæg, der bekræfter, at regeringens principielle holdning til energipolitikken ikke er ændret. Jeg vil også gerne takke energiministeren for den fyldige og realistiske redegørelse, vi har fået i dag.

Socialdemokratiet har ligesom regeringen ikke ændret opfattelse vedrørende mulighederne for a-kraft i en energipolitik. Vi mener fortsat, at a-kraft kan indgå som et vigtigt forsyningselement, der kan bidrage til at mindske olieafhængigheden. Vi har pligt til at sikre, at det, vi kalder driftssikkerheden i kernekraftværker, er både tilstrækkelig be-

lyst og tilstrækkelig god, og vi har pligt til at sikre os, at der er vished for, at det højradioaktive affald kan opbevares på en fuldstændig betryggende måde. Samtidig er det fortsat en forudsætning for indførelse af kernekraft i Danmark, at det kan få den nødvendige tilslutning ved en folkeafstemning.

Både driftssikkerheden og affaldsproblemerne kræver grundige undersøgelser. Vi har i dag ikke et tilstrækkelig sikkert grundlag til at kunne træffe en beslutning om a-kraft. Det er den kendsgerning, der har fået regeringen til at udskyde en beslutning i erkendelse af, at den tidsplan, der tidligere var fastlagt, ikke kunne overholdes. Undersøgelser f. eks. for at finde en velegnet salthorst er blevet forsinket, og selv om man finder en salthorst, er opbevaringsproblemerne slet ikke dermed løst. Det siges meget tydeligt af direktør Lund Jensen fra Elsam i Informati-on den 9. februar.

Vi har heller ikke her i Danmark fået aftaler om opbevaring af det højradioaktive affald i udlandet. Derfor er det ganske realistisk, når regeringen meddeler, at den vil fremlægge en revideret energiplan, en plan, der ikke indeholder kernekraft, i modsætning til den energiplan, der blev lavet i 1976.

Endelig må jeg sige, at det, vi taler om, når vi udskyder beslutningen om a-kraft, det er altså en periode på 10 år. Problemet for os alle her, tror jeg, er at komme igennem det tiår indtil 1990, hvor der tidligst kan blive tale om at a-kraft kan yde et bidrag til dansk energipolitik.

Vi hilser i socialdemokratiet med tilfredshed, at regeringen har truffet sin beslutning. Enhver anden stilling ville efter vor opfattelse være uansvarlig. Det gælder også de økonomiske vurderinger, som skal ledsage disse planer til efteråret. Uanset hvilket resultat disse måtte føre til, må vi erkende, at energisektoren vil beslaglægge en stigende del af de offentlige udgifter, og med de priser, vi i dag kender fra a-kraftværker, er det yderligere nødvendigt, at vort beslutningsgrundlag i givet fald er meget sikkert, så sikkert som det overhovedet kan være. Forhaster vi os, er der en risiko for fejlinvesteringer i milliardstørrelse, og der er vist ingen her i dag i folketinget, der mener, at det netop er det, dansk økonomi trænger til i den næste 10-årige periode.